

Този случай се представя по време на възстанията през 1876 година, когато е трѣбвало да поднася услуги, защита и покровителство на заловенитѣ възстаници, облекчаване положението имъ или положението на близкитѣ имъ.

Най-чувствителна била нейната дейность по време на Освободителната война. Тогава и братъ и Пантели Кисимовъ, емигрантъ въ Ромъния, се завръща въ Търново и взематъ живо участие при посрещане на рускитѣ войски, нашето опълчение и поднасяне подаръци на болнитѣ и нуждающитѣ се войници.

Въ скоро време участието на търновката въ тази мощна акция е било крайно необходимо и наложително. Следъ разбиване на рускитѣ войски и нашето опълчение при Стара Загора, градътъ ни се е напълнилъ съ бѣжанци — мъже, жени, деца, дошли въ най-окаяно положение.

Ето тукъ е била необходима бърза и организирана помощъ на нуждающитѣ се бѣжанци. За да може последната да бжде ефикасна, тя трѣбва да бжде организирана.

Г-жа Евгения х. Д. Кисимова има вече опыта отъ миналото и на 1 августъ 1877 г. въ двора на църквата „Св. Атанасъ“ („Св. Кирилъ и Методий“) стира женитѣ, държи имъ подходяща речъ и основаватъ дружество „Милосърдие“, което да бжде въ услуга на бѣжанцитѣ, а сжщо и да даде нуждното число жени за милосердни по болницитѣ и кжщитѣ, гдето трѣбва да се служи.

Ето едно писмо отъ Вицегубернатора въ Търново до председателката на дружество „Милосърдие“.

До Госпожа Председателката на
Женското Дружество „Милосърдие“
въ Търново.

„Вашето дружество е имало добрината да предлага нѣколко пжти услугитѣ си за облекчение на злощаствното положение на бѣжанцитѣ. Комитетътъ за пригледваніе на бѣжанцитѣ пріе во вниманіе Вашата готовность да спомагате на беднитѣ и има намѣреніе да възложи на членоветѣ на Дружеството „Милосърдие“ нѣколко благотворителни работи относително до бѣжанцитѣ. А сега, понеже този комитетъ има намѣреніе да раздава на нуждающитѣ се бѣжанци, които живѣятъ въ Търново изъ турскитѣ кжщи, ризи и тащи, то ще му трѣбватъ нѣколко души, които да спомогнатъ на тази работа. . . .

Да се влѣзе въ спорезумение съ полковника Петра Л. Бопаума.

Приемете въ този случай искреннитѣ ми поздравленія Търновски вицегубернаторъ

20 дек. 1877 г., Търново.

Д. Цанковъ.